

prima instanță: L. Holevițcaia
instanța de apel: N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu

dosarul nr. 3ra-233/18

ÎNCHEIERE

14 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Oleg Sternioală
Judecătorii Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Austria Tabak GmbH
împotriva Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală, intervenient accesoriu
Vsevolod Ilcenco privind anularea hotărârii,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2017, prin care a
fost respins apelul declarat de către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și
menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 11 mai 2017,

c o n s t a t ă :

La data de 04 iulie 2016 Austria Tabak GmbH s-a adresat cu cerere de chemare
în judecată împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, intervenient
accesoriu Vsevolod Ilcenco privind anularea hotărârii Comisiei de contestații a
Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 26 februarie 2016.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 07 mai 2008 persoana
fizică Vsevolod Ilcenco, a depus la AGEPI cererea de înregistrare a mărcii verbale
nr.depozit 023446 ROBINSON la toate produsele cuprinse în clasa 34: "Tutun; articole
pentru fumători; chibrituri". La data de 09 iunie 2009, marca a fost înregistrată cu
nr.18255. La data de 02 august 2010 Austria Tabak GmbH a depus la Curtea de Apel
Chișinău o cerere de chemare în judecată împotriva Vsevolod Ilcenco, intervenient
accesoriu AGEPI, solicitând anularea mărcii verbale nr.18255 ROBINSON, iar la data
de 04 iulie 2011 Curtea de Apel a emis o hotărâre prin care a constatat că, Vsevolod
Ilcenco a înregistrat marca nr.18255 ROBINSON cu rea - credință și a dispus anularea
acesteia. Prin decizia Colegiului civil și contencios al Curții Supreme de Justiție din 13
decembrie 2011 s-a menținut în vigoare hotărârea Curții de Apel Chișinău. Mențiunea
privind anularea mărcii nr.18255 a fost publicată în Buletinul Oficial de Proprietate
Intelectuală nr. 3/2012, editat de AGEPI. La data de 17 septembrie 2013, Vsevolod
Ilcenco a depus la AGEPI aceeași denumire ROBINSON nr.depozit 033743 pentru
aceleași produse din clasa 34:"Tutun; articole pentru fumători; chibrituri". La 21

ianuarie 2014, Austria Tabak GmbH a depus o opoziție împotriva cererii de înregistrare a mărcii nr.depozit 033743, anexînd la opoziție decizia Curții Supreme din 13 decembrie 2011 și o copie a sondajului sociologic privind asemănarea mărcilor RONSON și ROBINSON. La data de 23 mai 2014 AGEPI a emis un aviz provizoriu de respingere a cererii nr.depozit 033743. La data de 18 februarie 2015 Vsevolod Ilcenco a depus o contestație împotriva avizului provizoriu. AGEPI nu a informat Austria Tabak GmbH despre depunerea acestei contestații împotriva avizului provizoriu. La data de 31 martie 2015 Austria Tabak GmbH a depus o scrisoare prin care a solicitat o copie a contestației solicitantului împotriva avizului provizoriu, precum și o copie a contestației împotriva deciziei definitive, iar la 01 iulie 2015 a depus o scrisoare repetată. La data de 31 martie 2015 AGEPI a emis decizia definitivă de acceptare a opoziției și de respingere a cererii nr. depozit 033743 ROBINSON, iar la data de 26 iunie 2015 solicitantul a depus o contestație la Comisia de Contestații a AGEPI, care de asemenea nu a fost comunicată Austria Tabak GmbH. La data de 07 iulie 2015 Austria Tabak GmbH, chiar dacă era parte la procedură, a solicitat o copie a acestei contestații, iar la data de 20 iulie 2015, a depus la Comisia de Contestații comentariile sale referitoare la contestație, în care își exprimă nedumerirea în legătură cu faptul că, solicitantul insistă asupra înregistrării mărcii ROBINSON, după ce marca identică nr.18255 ROBINSON și înregistrată la exact aceleași produse a fost anulată prin decizia Curții Supreme de Justiție din 13 decembrie 2011, ca fiind înregistrată cu rea credință și ca fiind asemănătoare până la confuzie cu mărcile anterioare ale firmei Austria Tabak GmbH. Asemănarea mărcilor a fost deja demonstrată printr-un sondaj sociologic, în cadrul litigiului amintit mai sus, cînd 80 % din persoanele chestionate au răspuns prin DA la întrebarea dacă denumirile ROBINSON și RONSON sunt asemănătoare. Indică că, Comisia de Contestații nu a invitat opozantul Austria Tabak GmbH la ședința Comisiei care s-a desfășurat la 26 februarie 2016, la care nu a participat nici reprezentanta contestatarului care "a solicitat examinarea contestației în lipsa sa" și în cadrul căreia Comisia a pronunțat hotărîrea privind... „acceptarea revendicării contestatarului și admiterea spre înregistrare a mărcii pentru totalitatea produselor din clasa 34 conform Clasificării Internaționale a Produselor și Serviciilor”. La data de 31 mai 2016 Austria Tabak GmbH a aflat despre evenimentul din 26 februarie 2016 și a depus imediat la Comisia de Contestații o scrisoare, apoi la data de 06 iunie 2016 o scrisoare suplimentară, solicitînd Comisiei reconvoacarea ședinței de examinare a contestației depuse de Vsevolod Ilcenco, cu participarea Austria Tabak GmbH, însă abia la 24 iunie 2016 a primit răspunsului Comisiei și copia hotărîrii din 26 februarie 2016. Consideră că este contrar legii faptul că opozantul are dreptul de a depune contestații însă nu a fost chemat la ședința Comisiei. În opinia sa, poziția Comisiei precum că opoziția și contestația sunt două proceduri diferite, în cadrul unui proces unic de examinare a cererii de înregistrare a mărcii, proces ce cuprinde mai multe etape, care contravine prevederilor Codului de Procedură Civilă.

A considerat eronată referirea AGEPI la practica stabilită în activitatea sa, deoarece aceasta nu poate substitui legea. Or, Constituția Republicii Moldova proclamă și reglementează expres principiul autorității de lucru judecat cu privire la hotărârile judecătorești definitive, iar prin decizia Curții Supreme de Justiție din 13 decembrie

2011, s-a constatat că marca verbală ROBINSON solicitată spre înregistrare pentru unele și aceleași produse din clasa 34, de același intervenient accesoriu Vsevolod Ilcenco, este asemănătoare până la confuzie cu marca RONSON a Austria Tabak GmbH și că marca ROBINSON a fost înregistrată de Vsevolod Ilcenco cu rea - credință.

A solicitat repunerea în termenul de înaintare a acțiunii, anularea hotărârii Comisiei de contestații a AGEPI din 26 februarie 2016 prin care a fost abrogată Decizia Departamentului Mărci, Modele și Desene Industriale din 31 martie 2015 și a fost acceptată înregistrarea mărcii verbale ROBINSON solicitată de Vsevolod Ilcenco pentru totalitatea produselor din clasa 34, menținerea în vigoare a deciziei Departamentului Mărcii, modele și Desene Industriale din 31 martie 2015 prin care a fost respinsă cererea de înregistrare a mărcii verbale ROBINSON nr. deposit 033743 solicitate de Vsevolod Ilcenco pentru totalitatea produselor de clasa 34, pe motivul similitudinii cu marca internațională combinată RONSON IR 553157, marca internațională combinată RONSON IR 660472, marca națională combinată RONSON nr. 20412, marca națională combinată RONSON nr. 22297, titular - Austria Tabak GmbH.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 11 mai 2017 acțiunea a fost admisă. A fost anulată hotărârea Comisiei de contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 26 februarie 2016.

Prima instanță a stabilit faptul că, obiectul acțiunii îl constituie cerința de anulare a hotărârii Comisiei de contestații a AGEPI din 26 februarie 2016, prin care s-a admis spre înregistrare de stat aceeași marcă care anterior a fost anulată printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, care la moment produce efecte juridice.

Totodată, din analiza hotărârii Comisiei de Contestații, prima instanță a reținut că, autoritatea publică doar constată în urma analizei mărcii că aceasta poate fi acceptată spre înregistrare, omițând că în acest sens s-a expus deja o instanță judecătorească. Or, hotărârile judecătorești definitive și irevocabile sunt obligatorii în egală măsură și autorităților publice, din care face parte și Comisia de Contestații.

Prima instanță a mai stabilit că prin decizia Curții Supreme de Justiție din 13 decembrie 2011, care are autoritate de lucru judecat, a fost anulată marca verbală ROBINSON nr.18255 din 09 iunie 2009, înregistrată sub numele lui Vsevolod Ilcenco, hotărârea în cauză până la moment nu a fost anulată, aceasta produce efecte juridice, iar în temeiul art.16 CPC, hotărârile, încheierile, ordonanțele și deciziile judecătorești definitive, precum și dispozițiile, cererile, delegațiile, citațiile, alte adresări legale ale instanței judecătorești, sunt obligatorii pentru toate autoritățile publice, asociațiile obștești, persoanele oficiale, organizațiile și persoanele fizice și se execută cu strictețe pe întreg teritoriul Republicii Moldova, iar neexecutarea nemotivată a actelor judecătorești, dispozițiilor, cererilor, delegațiilor, citațiilor, altor adresări legale, precum și lipsa de considerație față de judecată, atrag răspunderea prevăzută în prezentul cod și în alte legi.

La fel prima instanță a stabilit că, în conformitate cu prevederile art.123 alin.(2) CPC, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o pricină civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sunt

obligatorii pentru instanța care judecă pricina și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane, or, faptul că prin această hotărâre a fost acceptată spre înregistrare o marcă deja anulată, nu denotă decât ilegalitatea în fond a actului administrativ contestat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2017 a fost respins apelul declarat de către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 12 ianuarie 2018 Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece instanțele judecătorești au aplicat eronat normele de drept material.

A menționat că instanțele ierarhic inferioare nu au constatat careva temeiuri de anulare a actului administrativ contestat, nu au verificat circumstanțele și argumentele expuse în cererea de apel, în clarificarea tuturor aspectelor importante pentru soluționarea justă a cauzei, dar s-au rezumat la aprecierea faptului că hotărârea Comisiei de contestații a AGEPI din 26 februarie 2016, prin care s-a admis spre înregistrarea de stat aceeași marcă a fost anulată anterior printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, care la moment produce efecte juridice.

A susținut că hotărârea Comisie de Contestații din 26 februarie 2016 este legală și întemeiată.

A afirmat că Comisie de Contestații a ținut cont de decizia Oficiului pentru Armonizarea Pieței Interne prin care a fost respinsă opoziția nr. B 2 444696 depusă din numele companiei Austria Tabak GmbH (fost opozant) împotriva tuturor produselor de marca comunitară „ROBINSON” cererea nr. 12 590 031, solicitant Vsevolod Ilcenco, identică cu cererea de înregistrare a mărcii examinate nr. 033743 (în privința aceleiași clase de produse 34), solicitant Vsevolod Ilcenco, prin care s-a recunoscut că mărcile menționate nu sunt similare pentru a crea confuzii.

A reiterat că toate acțiunile AGEPI ce țin de examinarea cererii de înregistrare nr. deposit 033743 din 17 septembrie 2013 precum și emiterea hotărârii Comisiei de contestații din 26 februarie 2016 au fost realizate în strică conformitate cu prevederile legislației în vigoare, iar AGEPI în calitatea sa de oficiu național în domeniul proprietății intelectuale a acționat cu bună credință în cadrul aplicării actelor normative respective.

Prin referința depusă la data de 02 martie 2018, reprezentantul Austria Tabak GmbH, avocatul Ariadna Suveica (Dodi), a solicitat respingerea recursului depus de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală ca inadmisibil.

A menționat că recurentul nu a demonstrat încălcarea sau interpretarea greșită a normelor de drept material și procedural aplicate de instanțele judecătorești ierarhic inferioare.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilit cu certitudine momentul comunicării recurenței a deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito versus Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer versus Germania, 22 martie 2016), pe când în recursul declarat de către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător
Judecătorii

Copia corespunde originalului

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

Mariana Pitic